

ELIZA MADARIKATUA

Bazen behin Odei izeneko mutiko bat, 10 urte zituen, ile marroi argia eta begi argiak zituen. Oso pertsona alaia, baikorra eta enpatikoa zen. Futbola asko gustatzen zitzaion. Baina Beñat bere laguna guztiz kontrakoa. Ile horia eta begi ilun-ilunak zituen. Pertsona nahiko zakarra, negatiboa eta batere enpatikoa ez. Igeriketa gustatzen zitzaion.

Egunero ikastolara joaten eliza ondotik igarotzen ziren. Udaberriko egun batean egunero bezala eliza aldamenetik igarotu ziren baina egun horretan zerbait ez zoan betiko bezala zerbait gaizki zoala konturatu ziren eta elizara gerturatze erabaki zuten. Gerturatzen hasi ziren eta Odeiek Beñati urrengo asterako motxila bat prestatzea esan zion. Beharrezko gauza guztiekin barrura sartuko zirelako. Asteazkenean zer material sartu motxilan eta zer ordutan geldituko hitz egiten egon ziren. Igandean goizeko 11:00etan gelditzea erabaki zuten. Eguna iritsi zenean, Odei Beñati itxaroten ari zen. 5 minutu berandu iritsi zen, eta barrura sartu zirenean dena ilun-ilun zegoen. Beñatek hau esan zion Odeiri:

- Nik linterna bat ekarri dut.

Eta Odeik hau erantzun zion:

- Ideia ona nik ere ekarri dudala uste dut baina pilak erdi agortuta ditu.

Beñatek hau erantzun zuen:

- Nire linterna batek manibela bat du eta ez ditu pilak behar, uztea nahi duzu?

Eta Odeik hau erantzun zion:

- Bai mesedez oso ilun dago eta hobe da bi linterna bat baino!

Barrezka hasi ziren biak, berritoki zaratak entzuten hasi ziren eta bat - batean ateak itxi egin ziren. Biak beldurtuta, gela txiki batera gerturatzea erabaki zuten, eta gelara iristean usain arraro bat zegoela konturatu ziren. Kajoieta begira hasi ziren, baina ez zegoen usain txarra banatzen zuen ezer. Aurrera jarraitzea erabaki zuten. Jainkoaren ondoan ile zati batzuk zeuden, baina ez zuten pertsona batenak ematen, animalia batenak baizik.

Beñatek Odeiri hau proposatu zion:

- Zergatik ez dugu buelta bat ematen elizan zerbait topatzeko?

Odeik erantzun zion:

- Bai, horrela pixka bat eliza ezagutzen joango gara.

Elizan buelta bat eman zuten badaezpada ezkutuan norbait egonez gero ez ikusteko. Orduan berriro itzuli ziren jainkoaren albora, Odeik jainkoan esku bat jarri zuen. Jainkoak bira eman zuen atzean gela sekretu bat zegoen! Biak batera barrura sartu ziren, barruan pertsona antzerako batzuk zeuden baina ez ziren pertsonak, animalia batzuk baizik. Denak beraiei begira gelditu ziren, irteten saiatu ziren baina atea itxi egin zen, eta barruan gelditu ziren guztiz beldurtuta.

Odeik ideia bat eduki zuen, hau galdetu zion Beñati:

- Zuk motxilan janaria ekarri al duzu?

Eta Beñatek hau erantzun zion:

- Bai, urrun botako ditut zati batzuk, nik uste dut janariaren bila joango direla eta horrela ihes egiteko denbora edukiko dugula.

Beraz, ideia aurrera eramatea erabaki zuten. Beñatek ogi zatiak bota zituen, bitartean Odei atea zabaltzen gelditu zen. Beñatek animaliak urruntzea lortu zuen eta Odeik atea zabaltzea. Alde egin zuten baina beste erronka bat falta zen: Ate handia zabaltzea.

Odeik hau esan zuen:

- Eta orain nola zabalduko dugu ate handia?

Beñatek hau erantzun zion:

- Goazen zerbait aurkitzera!

Orduan biak atea zabaltzeko gauza bat aurkitzera joan ziren.

Odeik hau esan zuen:

- Beñat, Beñat! Palanka antzerako bat aurkitu dut, goazen atea zabaltzera!

Beñatek hau esan zuen:

- Ados!

Biek batera atea zabaldu zuten, zer abentura beldurgarria izan den esan zuten biek. Baina Beñaten hau esan zion Odeiri:

- Oso abentura ona izan da baina ez hartu ni kontutan beste horrelako abenturaren baterako seguru bainago berriro horrelako arazoren bat gertatuko dela.

Eta horrelakoa izan zen Odei eta Beñaten eliza madarikatuko abentura.